

Nerede bir yoldaş varsa,
Türkiye Komünist Partisi
oradadır!

Rejim Sıkışıyor, Olanaklar Artıyor

AKP Rejimi dış politika, iç politika ve ekonomik alanlarda gitgide sıkışıyor. Sıkışıkça saldırganlaşıyor. Saldırganlaştıkça milliyetçi, mezhepçi yanını öne çıkarıyor. Bu şekilde yığınların tepkisinden kendisini korumaya ve varolan tabloyu farklı göstermeye çalışıyor. Önümüzdeki aylar, ekonomide göstergelerin daha da negatifleşeceği aylar olacak. Bunun sonucunda içerde işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlar üzerindeki baskı artacak.

AKP'ye ve diğer burjuva partilerine oy veren yığınlar bu gerçeği nasıl görecekler? Komünistlerin önünde duran en önemli soru budur. Bu kesimlere tek tek derman anlatır gibi gerçekleri anlatmak mümkün değil. Yığınlar kendi sorunları ve öz deneyimleri temelinde bilinçlenirler. Komünistler, bunun araçlarını yaratmak durumundadırlar. Sendikal örgütlenmeler ve işyeri parti örgütlenmeleri burada temel önem taşıyor. Ne ki, egemen sınıflar da önlemlerini alıyorlar. İşçi sınıfını bölmek, dağıtmak için taşeronlaşmayı her alanda geliştiriyorlar. İşçi sınıfının işkolu ve işyeri temelinde örgütlenmelerini bu yolla engellemeye çalışıyorlar. O açıdan semt örgütlenmeleri, özellikle işçi semtlerindeki örgütlenmeler de ayrı bir önem kazanıyor. Ancak en önemlisi işyeri ve semt temelinde partimizin temel örgütlerinin, parti hücrelerinin çalışmalarıdır. Parti temel örgütlerimiz, bulundukları çevreye uygun koşullarda işçi sınıfı içinde örgütlülüklerini geliştirdikleri oranda, koşulların sunduğu sendikal ve demokratik örgütlenmeleri yığınları örgütlemek için değerlendirdikleri oranda sonuç alıyorlar.

AKP, parti olarak devletin bütün maddi ve manevi olanaklarını kullanarak yığınları kandırıyor. Değişik adlar altında devlet bütçesinden, belediye bütçelerinden, onların yetmediği alanlarda ise örtülü ödenekten kaynak yararlanarak evlere, ailelere nakit para dağıtıyor. Bunun karşısında durmak, bu koşullarda o yığınları örgütlemek kolay değil. Çünkü, işçiler, emekçiler bu maddi geliri kaybetmek istemiyor. Bu ikilemi çözmek yine komünistlere, parti temel örgütlerimize düşüyor.

Bu maddi nakit spekülasyona bir de camilerde, Cem Vakfının cem evlerinde, imamların, hocaların, dedelerin vaaz ve sohbetleri ekleniyor. Mahallelerde, semtlerde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı öğretmenlerin ev ev dolaşıp yaptıkları propaganda ekleniyor.

Bütün bu gerçeklere gözlerimizi kapatamayız. Ancak, bu bizim için umutsuzluk

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 30 Ekim Tarihli Bildirisi

Ermenek Maden Ocağı Cinayeti; Sermaye Kana Doymuyor!

Konya Ermenek'te onsekiz maden işçisi, onsekiz sınıf kardeşimiz iki gün önce maden ocağının içinde, sular altında kaldı. Bir mucize gerçekleşmezse, bu yeni bir iş cinayetidir. Ölüm, bu kardeşlerimizi, yerin 375 metre derinliğinde öğlen paydosunda karınlarını doyururken yakalamış olacak. Maden ocağını oniki bin ton su basmıştır. Birkaç ay önce, işverenin, zorunlu cuma namazı paydosu verdirdiğinde benzer bir olay gerçekleşmiş, galeriyi basan su 22 günlük bir çalışma sonucunda boşaltılmıştır. Cinayet geliyor demiyim. Yaşanan bu olaya karşı hiç bir önlem alınmamıştır. Türkiye Komünist Partisi, madenci kardeşlerimizin kurtarılması yönünde, aileleri, komşuları ve iş arkadaşları ile aynı duygu ve düşünceleri paylaşıyor.

Kapatılmış bir maden ocağında biriken suların cinayetin gerçekleştiği maden ocağı galerisini basması ile gerçekleşen olay engellenebilirdi. Cinayetten sonra anlaşıldı ki, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin elinde madenlerin planları mevcut değildir. Kapatılan bu maden ocağı haritalarda dahi kayıt altında değildir. Özel işletmeciler, madenleri işletiyor, kapasite tükenince veya maden çıkarmaya devam etme işlemi karlılık açısından olumsuz sonuç verince, sözkonusu madenlerde çalışmaları durdurup kapatıyorlar. Daha sonra kapatılan o madenlerin içinde oluşan toprak çökmelerini, su birikintilerini, gaz oluşumlarını kimse denetlemiyor. Yıllarca bu madenlerde rant elde eden özel işletmeciler, kapattıkları madenlerin tehlikeye yol açmaması için hiç bir sorumluluk üstlenmiyorlar. Bugün olan, kapatılan madende biriken suların yandaki maden ocağını basmasıdır. Ancak gaz birikip bütün bir şehri havaya uçuracak patlama da olabilir, maden ocağı kapatılırken sağlamlaştırılmazsa toprak da çökebilir ve üzerinde ne var ne yoksa yutabilirdi. Kapitalizmin sömürü ve azami karlılık anlayışı kapatılan maden ocaklarının denetimini engelliyor. Halbuki, bu madenlerden bu düzeyde gelir elde etmiş işverenler, kapandıktan sonra da bu maden ocaklarının bakımından ve onarımından sorumlu olmalıydılar. Ancak, bu onlar için sokağa atılmış para ve masraf olacağından bunu uygulamıyorlar. Devlet de onların devleti olduğu için bu konuda zorlayıcı olmuyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, maden ocağına gidiyor ve "işverenin altı saatlik mesaiye yemek saatini dahil etmesi yanlıştır, işçiler içerde yemek yemeselerdi ölmeyeceklerdi" diyebiliyor. Bu cinayet, yemek saatinde değil de öncesinde veya sonrasında olsaydı ne diyecekti acaba ? Bu açıklama insanları aptal yerine koymaktır. Gerçekleri gizlemektir. Madenleri özelleştirip, özelleştirdikleri madenleri denetlemeyip, oluşan cinayetler sonucunda söyleyecek söz bulamayınca yalan ifadelerle başvuruları devletin sorumluluğunu ortadan kaldırmaya yetmeyecektir.

Türkiye Komünist Partisi'nin görüşü, küçük, büyük bütün maden ocaklarının toplumsallaştırılması yönündedir. Bu koşullar bütünüyle ancak Sosyalist toplum düzeninde sağlanabilecektir. Ne ki, bugünden alınabilecek önlemler de mevcuttur. Devletin, hükümetlerin madencilik alanında azami rant elde etme, azami sömürü mekanizmasını işletme yerine, iş güvenliği, çalışma koşulları ve maden işçilerinin emeklerinin karşılığını daha adil olarak alacakları gelir politikaları ile ilgili bir planı uygulamaları için, işçi sınıfının baskı mekanizmaları oluşturulmalıdır. Sendikaların, toplumsal örgütlerin bu konuda

Ekim Devrimi 97. Yılında Yolumuzu Aydınlatıyor

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin doksanyedinci yıldönümünde dünyadaki, bölgedeki ve ülkemizdeki gelişmeler, bize Ekim Devrimi'nin yolunu açtığı Sosyalist Toplum Düzeninin ne denli güncel olduğunu bir kez daha gösteriyor.

Sosyalizm, bir ülkede halkların ezici çoğunluğunun düzenidir. Mutlu bir azınlığın, işçi sınıfının ve emekçilerin işgücünü para ile satın alarak, onların sırtından artı-değer kazanmalarının koşulları ortadan kalkmaktadır. Kısacası, emek sömürsü ortadan kalkar.

Bu olgunun gerçekleşmesi için, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin kalkması gerekmektedir. Dolayısıyla, üretim araçları toplumsallaştırılmaktadır. Böylece sömürünün kaynağı ortadan kalkmaktadır.

Üretim araçlarının üzerindeki özel mülkiyetin kalkması için ise işçi sınıfının iktidar olması gerekmektedir. Ancak işçi sınıfının, proletaryanın iktidarı bu görevi yerine getirebilir ve burjuvaziyi mülksüzleştirir. Mülkiyeti işçi sınıfının ve toplumun malı yapar.

Toplumsallaşan üretim araçlarının ve tüm ekonominin, patronların değil, işçi sınıfı ve geniş emekçilerin ihtiyaçlarını karşılayabilecek nitelikte yeniden örgütlenmesi de ancak merkezi sosyalist ekonomik yönetim ile mümkündür.

İşte, sosyalizm budur.

Sosyalizm savaştan para kazanmaz. Sosyalizm, başka ülkeleri sömürmek için işgal etmez. Onun için sosyalizm BARIŞ demektir. Tüm dünya işçi sınıfının birbiriyle dayanışması, PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ demektir.

Formül basit: İşçi sınıfının iktidarı + üretim araçlarının toplumsallaştırılması yoluyla artı-değer sömürsünün ortadan kaldırılması + sosyalist merkezi ekonomik planlama !

Ancak bu amaca ulaşmak, burada yazıldığı ve okunduğu gibi basit değil maalesef. Bu amaca ulaşmak için yığınların, işçi sınıfının öncülüğünde baş kaldırması gerekir. Eskisi gibi yönetilmek istememesi gerekir. Bunu da örgütleyip, yönlendirecek,

işçi sınıfına bu bilinci taşıyacak bir araca gereksinim vardır. Bu da işçi sınıfının öncü politik örgütü, Komünist Partisi'dir.

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi, Lenin yoldaşın önderliğinde, tüm dünya halklarına ve işçi sınıfına bunun mümkün olabileceğini gösterdi. Ekim Devrimi'nin önemi bu anlamda bir ilk olmasından ve başarılı olmasından kaynaklanıyor. Ama bu deney, bize 1991 yenilgisi ile neyi daha iyi yapmamız gerektiğini de gösteriyor. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinde karşı-devrim 74 yıl sonra neden üstün geldi ? Bu olguları Ekim Devrimi deneyi temelinde incelememiz gerekiyor.

Türkiye Komünist Partisi, Ekim Devrimi'nin 97.yıldönümünü bu bilinçle karşılıyor. Yeni parti program taslağını tartışırken bu sorulara yanıt arıyor. Gerek uluslararası alanda, gerekse ülkeler temelinde ne hatalar, eksiklikler yapıldığını tartışıyor. Ama bir şeyi kesinlikle yapmıyor. Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in geliştirip uyguladıkları, Marksçı-Leninci ilkeler olarak nitelendirdiğimiz ilkeleri tartışmaya açmıyor. Tam tersine, ancak ve ancak Marksçı-Leninci ilkeler yaratıcılıkla uygulanıp doğru bir şekilde denetlenip, geliştirildiğinde, işçi sınıfının iktidarının gerçekleşebileceğini ve perçinleşeceğini savunuyor.

Sınıf savaşımı, toplumsal olaylar kendi dinamiklerini taşırlar, ani gelişme ve sıçrama özellikleri taşırlar. Komünistler, bu dinamikler karşısında her tür savaşım biçimine hazır olmak durumundadırlar. Sınıf savaşımı Bilen yoldaşın deyişiyle "Kordon boyunun kaldırılmalarında gezmeye benzemez", inanç, özveri ve çelik

bir disiplin gerektirir. Türkiye Komünist Partisi bu olgulara dayanarak kadrolarını seçiyor, eğitiyor ve örgütlülüğünü geliştiriyor.

AKP Rejimi, Türkiye, Kürdistan, Ortadoğu, Türkiye Devrimci Hareketi ve HDK/HDP

o Mehmet Kadırga

Bu yazıyı kaleme almamız, sıcak gelişmeler ışığında güncel gelişmeleri değerlendirirken, genel stratejik yönelimleri gözden kaçırmamak ve güncel gelişmeleri bu genel bilgiler ışığında değerlendirme yeteneğini kaybetmeme amacını taşıyor. Bu sebepten dolayı Ortadoğu ile ilgili genel stratejileri ve son yıllardaki gelişmeleri bölümler halinde ele aldıktan sonra konuyu partimiz ve bağlaşıklarımız açısından güncel politik ve örgütsel görevlerimiz konusu ile bağlayacağız.

AKP'nin, ABD Nezdinde Görevi Ne İdi?

İkibinli yıllarda, ABD'nin diğer emperyalist merkezler ile birlikte geliştirdiği "Büyük Ortadoğu Projesi" olarak adlandırılan strateji, Türkiye'de AKP Rejiminin kurulmasının da gerekçesini oluşturuyor. "İlmlî İslam" çerçevesinde AKP'ye biçilen rol, Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da, ABD emperyalizminin çıkarları çerçevesinde ve onun bölgedeki baş müttefiki İsrail'i rahatsız etmeyecek şekilde rejimlerin ikame edilmesi idi. ABD'nin CIA kökenli kimi stratejistleri, örneğin Graham Fuller, "Yeni Türkiye Cumhuriyeti" adı altında türkçe olarak da yayınlanan çalışmalar yaparak bu politikaların gerekçelerini ortaya koydular ve Türkiye'ye, özellikle de AKP'ye biçtikleri rolü açıkladılar.

İlk dönemde, AKP rejiminin kurumsallaşabilmesi ve iktidar olabilmesi için, TC Devleti içinde bu konuda gerekli düzenlemelerin yapılması gerekiyordu. "Ergenekon", "Balyoz" v.s. operasyon ve davaların gündeme gelmesi bu

düzenlemenin pratiğini oluşturdu. Değilse, AKP Hükümetinin tek başına arı kovanına elini sokması, "Kozmik Oda" ve "Donanma arşivleri" dahil, geleneksel TC Devletini en mahrem yerlerine uzanması mümkün olamazdı.

AKP Rejimi, ABD ve AB emperyalizmi ile işbirliği içinde bu görevi üstlenirken, her zaman kendi aralarındaki mutabakatların ötesinde "onlar bizi kullanıyorsa biz de onları kullanırız" mantığı ile hareket etmiştir. Kendi yönelimini bu doğrultuda "kurnazca" çizmiştir. Bu çerçevede, Tunus, Mısır ile "Müslüman Kardeşler Örgütü - İhvan" çizgisinde destekleyici çalışmalar yapmış, Irak ve Suriye'de ise, onları tümüyle ilhak edecek bir strateji izlemiştir. Irak ve Suriye yönetimleri ile daha entegre bir ilişkiye girerek, çalışmaları "ortak bakanlar kurulu toplantıları" gerçekleştirmeye kadar ilerlettiler. AKP Rejiminin amacı Suriye'de ilk aşamada Müslüman Kardeşler'in partileşmesine izin verilmesini sağlamak, Irak'ta ise Müslüman Kardeşler bağlantılı Sunni güçlerin iktidarda güçlenmesinin koşullarını yaratmaktır. Bu politikaların tümü kısa bir süreç içinde teker teker iflas etti. Tunus ve Mısır bu kurgunun dışına çıktı, Irak'ta bu güçler tasfiye edildi ve idamla yargılanmaya başlandı, Suriye ise bu projeyi kesinkes reddetti. Erdoğan'ın, Esad ile bir anda "kardeşlikten", düşmanlığa geçişi de, Irak Başbakan yardımcısı Al Haşimi'nin Türkiye'ye kaçıışı ve AKP'nin "misafiri" olması da bunun sonucudur. Erdoğan, önce ABD'yi Suriye'ye askeri müdahalede bulunmak için ikna etmeye çalıştı, bunu başaramadı ve bu onun ilk önemli politik yenilgisi oldu. Kurgu bozuldu. Çünkü

ABD, ne kadar Erdoğan'a bölgede rol biçmiş olsa da, kendisine rağmen politikalar geliştirmesine dur deme gereği hissetti. Bunun üzerine Erdoğan, Katar ve Suudi Arabistan'ın desteğini alarak, kendisine göre "ABD'ye rağmen" kendi politikasını gerçekleştirme yoluna girdi. Bu amaçla önce rahatlamak için ve gerek yerel seçimleri, gerekse cumhurbaşkanlığı seçimlerine çatışmasız ortamda girebilmek için sözde çözüm sürecini ortaya attı. Bu konuya ayrıca değineceğiz.

İŞİD Neden Devreye Sokuldu?

İŞİD adlı, özünde ABD'nin kurduğu ve Suudi Arabistan'ın beslediği terör örgütünü, AKP Rejimi, politik, maddi ve askeri teknik olarak büyüttü. İŞİD Suriye ve Irak'ta sunni bir güç olarak, savaşarak ve şehirleri tek tek işgal ederek ele geçirecek, ondan sonra da Erdoğan'ın stratejisi adım adım yürürlüğe girecekti. Erdoğan, bunun sonucunda Irak ve Suriye'nin de katılacağı, Güney Kürdistan'ın da bir bileşeni olacağı, Arap, Türk ve Kürt federasyonlardan oluşan, "yeni bir Türkiye" yaratmayı hayal ediyordu. Erdoğan, Suriye ve Irak'ın tümüne göz dikmişti. Esad'ın uluslararası desteğe sahip olup, savaşarak teslim olmaması, Irak merkezi yönetiminin önlem alması ve en az onlar kadar önemli bir faktör olan, Batı Kürdistan'da Suriye'deki kürtlerin Rojava'da kantonal bir özerklik ilan etmeleri projeyi bozdu. Erdoğan önce her işi bıraktı ve önceliği Rojava'nın boğulmasına verdi. İŞİD'i savaşa sürdü. Güney Kürdistan yönetimini konjüktürel olarak yanına aldı. Bunu sağlamak için İŞİD Musul ve Kerkük'e yöneldi. Bu şekilde baskı kurdu. Diğer yandan İŞİD, Bağdat'a doğru ilerlemeye başladı. Eski Saddam Generallerinden ve Baas sözcüsü, Ahmed İzzet Al Duri, İŞİD'in Irak'taki operasyonlarında bizzat yer aldı. Tikrit ve Musul'un ele geçirilmesi, Erbil, Kerkük ve Felluce'ye, oradan da Bağdat'a yönelinmesi Al Duri ve eski Baas Cumhuriyet Muhafızları Tugayı sayesinde oldu. Kullandıkları silah ve araç parkı da ABD'nin Irak'ı terkederken Irak'ta bıraktıkları idi. Al Duri'nin Saddam yakalandıktan sonra uzun bir süre Türkiye'de barındırılması da bu noktada dikkate alınması gereken bir gerçektir.

İŞİD'e desteğin basında ayyuka çıkması, Mart 2014'de Dışişlerinde dinlenen güvenlik toplantısı tapelerinin yayınlanması ve silah taşıyan TIR'ların deşifre olması idi. Ne ki, AKP Rejiminin İŞİD'e desteği, hatta yönlendirmesi, bunların çok daha ötesinde idi. İŞİD

AKP Rejimi, Türkiye, Kürdistan, Ortadoğu...(3. sayfadan devam)

çeteleri, Amasya ve Bolu'da, TSK'nın komando eğitim tugaylarından yetiştirildiler ve başlarına Özel Harb Dairesi mensubu Özel Harekat Timi unsurları verildi. IŞİD çetelerinin biraraya getirilmesinde, Libya, Mısır, Çeçenistan gibi ülkelerden katılım sağlanması AKP Rejimi tarafından organize edildi. Savaş geliştikten sonra Türkiye Kürdistanında belirli merkezler IŞİD'e "cephe gerisi" olarak düzenlendi, yaralıların tedavisi ve çetelerin dinlendirilmesi bu merkezlerde yürütüldü, yürütülüyor. IŞİD'in ABD tarafından kurulmasına rağmen, AKP'nin IŞİD'i kendi politikaları doğrultusunda kullanması ABD'nin tepkisine yol açtı. IŞİD, ABD'nin kontrolünden çıktı. Ancak ABD, bugün IŞİD mevziilerini sözde bombalasa bile, IŞİD'den vaz geçmiyor. Onun için de, Peşmerge'ye havadan indirdiği silahlar bazen "yanlışlıkla" IŞİD'in işgal edildiği mevzilere indiriliyor.

AKP'nin Yeni Planı; Kürtleri Bölmek! Tutar mı?

İlk koyduğu hedeflere ulaşamayan ve izole olan AKP, IŞİD vasıtasıyla "B" planını devreye soktu. Bu plan aynı zamanda Güney Kürdistan KDP yönetiminin de Türkiye ile birlikte

hareket etmesini gerektiriyordu. AKP bunu kısmen sağladı. Kürt Özgürlük Hareketi'nin hassasiyetle üzerinde durduğu Kürtlerin Ulusal Kongresinin toplanmasını Barzani vasıtasıyla engelledi. Rojava'ya karşı politikasında Barzani'yi yanına aldı. Rojavanın ablukasında Barzani, Erdoğan ile birlikte davrandı. Dolaylı olarak Barzani KPD'si, IŞİD'a destek vermiş oldu. Şengal, Maxmur ve Musul işgalleri, Ezidilere karşı girişilen katliam, bu arada Rojava'da YGP güçlerinin IŞİD'i püskürtmesi, Barzani'yi, Erdoğan ile işbirliği planlarını yeniden gözden geçirmeye itti. Ancak Barzani ne yardan ne de serden vazgeçmedi. Bir yandan KÖH ile ilişkileri normalleştirme ve Rojava Kantonlarını tanıma adımı atarken, diğer yandan AKP'nin sömürgeci ve baskıcı Kürt politikasına desteğini sürdürdü. AKP Kürt Ulusal Hareketini bölebilecek mi? Bunu pratik gösterecek. Ancak, AKP, bu yolla Irak ve Suriye'yi tümünden ilhak etme planı sonuç veremeyince, Güney Kürdistan yönetimi ile birlikte, Suriye ve Irak'tan bölgeler kopararak Türkiye'nin sınırlarını genişletme planını uygulamaya koydu.

Güney Kürdistan ve Rojava da dahil olmak Suriye'nin Halep vilayeti bu sınırları belirliyor. Böylece hem Rojava'da Kürt Özgürlük Hareketi'nin mevziileri yok edilmiş olacak, hem de Barzani ile işbirliği içinde Suriye'nin önemli bir bölümü "Kürdistan" adı altında Türkiye'ye ilhak etmiş olacak. Türkiye böylece Musul ve Kerkük'teki yeraltı doğal kaynaklarına da ulaşmış olacak. IŞİD ile başlatılan saldırı ve işgallerin amacı budur. Dolayısıyla IŞİD faaliyetleri doğrudan Türkiye'nin yönlendirmesi ve kontrolü altındadır.

Kürt Özgürlük Hareketi Neden "Kürt Ulusal Kongresi" Savunuyor?

Bilindiği gibi Kürt Özgürlük Hareketi, bugünkü koşullarda, ayrılarak ayrı bir ulus devlet kurma politikasına sıcak bakmıyor. Bu, yarın değişebilir. Ancak, verili koşullarda bütün parçalardaki Kürtlerin siyasi güçlerinin bir Ulusal Kongre toplayarak, ortak yürütme, ortak ordu ve ortak dış politika geliştirmelerini savunuyor. Her parçadaki Kürdistan bölgelerinin de özerklik temelinde, birlikte oldukları ülkelerin yönetimlerinin demokratikleştirilmesine katkıda bulunacak şekilde özgürleşmesi politikasını izliyor. Bu politika, aynı zamanda herhangi bir saldırı karşısında, hangi parçada olursa olsun, Kürtlerin ortak ordusunun görev üstlenmesini içeriyor. Partimiz TKP, KÖH'nin bu politikasını saygıyla karşılıyor. Aynı zamanda Kürtlerin, Türkiye Kürdistanı (Kuzey Kürdistan) dışında, Suriye (Batı), Irak (Güney) ve İran (Doğu) Kürdistanında yürütecekleri mücadeleyi proletarya enternasyonalizmi temelinde destekliyor. Bağımsız devlet kurma kararı almadıkları sürece de, - ki bu Kürt halkının kendi özgür kararı ise - , sözkonusu ülkelerde emperyalizmin işgal politikalarına karşı, o ülkelerin ulusal bağımsızlığını ve o ülkelerde yaşayan tüm halkların özgür ve eşit haklı yaşamını savunuyor. Bu halkların toplumsal haklarının, özerklik, eyalet, federasyon veya hangi biçimde olursa olsun politik anlamda anayasal temelde güvence altına alınmasının gereğini olmazsa olmaz bir koşul olarak görüyor.

Türkiye Komünist Partisi Meseleye Nasıl Bakıyor?

Bizim, "Ortadoğu'da nesnel olarak devrimci-demokratik dönüşümlerin koşulları mevcuttur"

tespitimiz, Türkiye, Irak, Suriye ve İran, Devrimci İşçi Sınıfı Hareketlerinin, Kürt Özgürlük Hareketi ile birlikte, parçası oldukları her bir ülkenin sınıf güçleri, devrimci hareketleri ile birlikte, sözkonusu ülkelerde gerçekleştirebilecekleri değişimlere işaret etmektedir. Bu politika, ABD ve AB Emperyalizminin stratejilerine terstir. Çünkü, Suriye, Irak, İran ve Türkiye'de, her bir ülkede, sınıf güçlerinin devrimci dönüşüm süreçlerinin gerçekleşmesi anlamına gelmektedir. Bu dönüşümler, iktidarların yıkılarak, işçi sınıfının iktidarı temelinde yeniden kuruluşu da olabilir, kimi ülkelerde, daha uzun süreçlere yayılan işçi sınıfı ile ulusal devrimci demokratik güçlerin, varolan iktidarların sınırlarını zorlayarak devrimci dönüşümler gerçekleşmesi şeklinde de olabilir. Bu süreçler, her türlü savaşım biçimlerinin içiçe geçerek, işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınların yığinsal direniş mücadeleleri ile gelişebilecek süreçlerdir.

Komünistler, Kürt halkının ayrılma hakkı dahil, kendi kaderini belirleme hakkını savunuyor. Dolayısıyla, Kürt Halkı, tercihini o yönde kullanırsa, bu karara saygı duyacaktır. Kürt Halkı, tercihini birlikte yaşama konusunda kullanırsa, komünistler Kürt halkı ve işçi sınıfı ile beraber, burjuva iktidarının yıkılması, proletarya iktidarının kurulması için mücadelesini sürdürecektir. Verili koşullar ve mücadelenin seyri, birlikte mücadele ve iktidar hedefini, en azından bugün için geçerli kılıyor. Kürt Halkının sınıf mücadelesinde yerini daha güçlü alması ve bu birlikteliklerin örgütsel mekanizmalarının geliştirilmesi, Kürt işçi ve emekçilerinin sınıf bilinçlerinin geliştirilmesi için partimize önemli görevler düşüyor.

AKP'nin "Çözüm Süreci"?

AKP Rejimi, sürekli nitelemesini değiştirerek sözde bir çözüm sürecinden bahsediyor. "Ateşkes" kavramına karşı çıkıyor, "çatışmazlık" diyor. Özünde, yaşanan bir ateşkes sürecidir. Bu sürecin başlaması TC Devleti ile Kürt Özgürlük Hareketi'nin (KÖH) karşılıklı görüşmeleri sonucu gerçekleşti. Bu süreç neden başladı. Kürt Özgürlük Hareketi gerilla mücadelesi ile sonuç alamadığı için mi? Bu olguyu, "TC Devleti, Gerilla'yı yok edemediği için", biçiminde açıklasak daha doğru olur. Sonuçta, tam anlamıyla "kafa kafaya" gelindi ve bir çözüm yaratılabilir mi sorusuna yanıt bulmak için, karşılıklı ateşkes ilan edildi. Bulunacak çözüm, KÖH açısından, Kürt halkının anayasal temelde, siyasi, toplumsal ve kültürel haklarının kazanılması ve devletin

AKP Rejimi...(3. sayfadan devam)

demokratikleştirilmesi süreçlerine bizzat katılması olarak tarif edilebilir. Böyle bir durumda KÖH geri adım mı atmış oluyor ? Otuz yıl savaşmış, hatta bırakın otuz yıllık silahlı savaşımı, beş yıl önce onbin kadronun KCK davaları temelinde tutuklanması gözönüne alındığında, KÖH açısından, TC Devletinin PKK ile masaya oturması ve ateşkesin bir müzakere sürecine geçmesi, bazılarının ifade ettiği gibi "teslimiyet" değil, savaşarak elde edilmiş bir mevziidir.

Ancak şu da doğrudur; Kürt Özgürlük Hareketi, Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi ve Türkiye Devrimci Güçlerinin henüz o örgütlenme ve savaşım aşamasına gelememesinden dolayı, TC Devleti'nin burjuva erkini henüz yıkabilme gücüne erişememiştir. KÖH açısından, Kürdistan topraklarında elde edilebilecek azami mevziiler, uzun yıllardır süren gerilla mücadelesi ile elde edilmiş olmasına karşın, Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi ve Türkiye Devrimci Güçlerinin, henüz bu gücü ve mücadele yöntemlerini yaratamamış olmalarından dolayı, KÖH'nin bu aşamada ateşkes ve müzakere politikalarından başka seçenekleri kalmıyor. Tam bu noktada Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi ve Türkiye Devrimci Güçlerinin üstüne büyük sorumluluk payı düşüyor. Türkiye Komünist Partisi, bu ciddi eksikliğin bilincinde olarak HDK ve HDP süreçlerine bu açıdan bakıyor ve politikalarını geliştiriyor. KÖH açısından da HDK ve HDP'nin politik önemi ve savaşımın "Türkiyelileşmesi" bu anlamı ifade ediyor. AKP Rejiminin "çözüm" diye bir süreci yoktur. AKP Rejimi, 2014 yerel seçimlerini ve Cumhurbaşkanlığı seçimlerini ateşkes ortamında gerçekleştirerek kendi açısından kazançlı çıkmıştır. Aynı taktiği

2015 genel seçimleri içinde geçerli kılmaya çalışıyor. Bu noktada sözde çözüm sürecinin gerekli olup olmadığı ortaya çıkıyor. Kürt Özgürlük Hareketi de bugün bu olgunun değerlendirmesini yapıyor. Dolayısıyla önümüzdeki dönem yeni hamleler dönemi olacak gibi gözüküyor.

HDK / HDP'nin Niteliği Ne Olmalı?

Partimizin görüşüne göre, bizim de bileşeni olduğumuz, HDK ve HDP üstlerine düşen rolü yerine getirecek politik bakış açısı ve ona uygun örgütlenme perspektifinden yoksundur. HDK yeniden yapılandırılmak zorundadır. KÖH'nin legal siyasi partisi DBP, tekrar HDK'nin bir bileşeni olmalıdır. HDP hiç bir zaman daha önce BDP'nin, şimdi ise DBP'nin üstlendiği görevi üstlenemez. Pratik bunu doğrulamıştır. HDP, ayrı bir parti bilinci ile ayrı ve paralel bir yapılanmaya gitmeden, sadece HDK'nin politik partisi olarak faaliyetlerini sürdürmelidir. Parlamentoda görev yapan HDP milletvekilleri HDK politikaları doğrultusunda faaliyet yürütmelidir. Bugün HDK'nin "HDP'lilik bilinci" ile geliştirmeye çalıştığı politika ve örgütlenme HDK'ye "paralel" bir örgütlenme niteliği kazanmaktadır ve mücadeleyi hem daraltmakta hem de sağa kaydırmaktadır. KCK ile HDP arasında özellikle Kobani eylemlilikleri sürecinde ortaya çıkan farklı yaklaşımlar ve tartışmaların özü bu olgudan kaynaklanmaktadır. HDP'nin daraltılarak ve sosyal demokrat çizgiye çekilerek yürütülmesinin ne KÖH ne de Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi (TİSH) ve Türkiye Devrimci Güçleri'ne (TDG) hiç

bir katkısı olmayacaktır. Tam tersine HDK'nin işlevsiz ve atıl hale gelmesini sağlayacaktır.

HDK ve HDP yukarıdan aşağıya ve aşağıdan yukarıya bire bir aynı örgütlenmenin farklı işlevlerini üstlenmelidir. Bir Meclis ve Kongre niteliğinde olan HDK'nin siyasi politik partisi, TC kanunlarına göre HDP olmalıdır. HDK yönetimi aynı zamanda HDP'nin de yönetimi haline gelmelidir. İki başlılık sonuçta iki tarafı da hem daraltacak, hem de ayrı yollar çizmelerine sebep olacaktır. Bugün olan da budur. Bu sorun çözüldüğünde ise, TİSH ve TDG'nin bu mücadelede rolleri daha fazla artacaktır. Bugün HDK içinde yer almayan veya pasif duran güçler harekete geçecektir. Asıl önemlisi, yerel meclis çalışmaları ile semtlerde ve bölgelerde yığınlarla, ülke sorunları temelinde yeni bağlar kurulmasında aşamalar kaydedilebilecektir. Tam da bu noktada HDK ile HDP'nin birlikteliği, özellikle HDP'nin parlamento grubunun önemi ortaya çıkıyor. O açıdan HDP parlamento grubu ile HDK'nin İstanbul'un, Diyarbakır'ın veya Samsun'un bir mahallesindeki yerel meclisinin bağı büyük önem taşımaktadır. Parlamenter mücadele ile, hiç bir savaşım yöntemini dışlamayan, parlamento dışı yığın mücadelesinin birliğini oluşturmak yakıcı bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi'nin ve Türkiye Devrimci Güçleri'nin mücadele birliği pratikte bu yolla geliştirilebileceği gibi, AKP Rejimi ve Burjuva iktidarının tümüne karşı devrimci mücadelenin sonuç alıcı biçimde pratikte geliştirilmesinin yolu da buradan geçmektedir.

Rejim...(1. sayfadan devam)

kaynağı olmamalı. Kriz derinleştikçe, ekonomi tökezledikçe bunun sonuçları işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlarda, bütün bu göz boyama ve kandırmaların boş olduğunu gösterecek. Önümüzdeki dönem bu alanda gelişmelerin yaşanacağı ve sınıf savaşımının yükselme eğilimi göstereceği günler, ayları karşılayacağız.

Parti temel örgütlerimiz, tüm yoldaşlarımız bugünden, örgütlendikleri alanlarda bu olgulara uygun çalışmalarını geliştirmeli ve yığınların kendi sorunları temelinde eğitim ve eylemine hazır olmalıdırlar.

Ermenek Maden Ocağı...(1. sayfadan devam)

bir politikası olmalıdır. Sadece politikanın olması değil, bu önlemlerin bugünkü koşullarda yaşama geçirilmesi için bir yaptırımı olmalıdır. Örneğin, Halkların Demokratik Partisi, sendikalar ve diğer demokratik toplumsal örgütler ile birlikte, parlamentoda ve parlamento dışında, işçi sınıfının koşullarının iyileştirilmesi, sömürünün azaltılması konusunda işçi sınıfının haklarını savunabilir, konunun gündemde tutulması için eylemlilikler ve faaliyetler örgütleyebilir.

Dün Soma'da, birkaç ay önce Torunlar inşaat şantiyesinde yaşanan bugün de Ermenek'te yaşanıyor. Türkiye'de her gün ortalama on işçi tek tek iş cinayetlerinde yaşamını yitiriyor. Bu sorunların kökü, sermayenin iktidarına son verilmedikçe kazanamayacaktır. Türkiye Komünist Partisi, bu bilinçle, bir yandan bugünden işçi sınıfının çalışma koşullarının kısmi olarak iyileştirilmesi için, diğer yandan da, bu sorunların kaynağının ortadan kaldırılması, sömürücü, tekelci burjuvazinin ve iktidarının yıkılması için mücadele ediyor. İşçi sınıfının kendi geleceğini kendisinin belirleyeceği bilince ulaşması bugünkü bu mücadeleler içinde gelişecektir.

Türkiye Komünist Partisi, Merkez Komitesi, 30 Ekim 2014

"Birleşik Haziran Hareketi" Üzerine Zorunlu Bir Değerlendirme

o İsmail Hakkı Yorulmaz

Önce temel bir konuda bakış açımızı netleştirelim. Türkiye Komünist Partisi, burjuva iktidarını geriletecek, ona karşı mücadeleyi önüne hedef olarak koyan, anti-faşist, anti-empyralist, anti-kapitalist, emekten, barıştan, özgürlükten yana, her devrimci, demokrat muhalefet hareketini ilke olarak destekler. Sonul amacının Sosyalizm olup olmaması belli bir sürece kadar bu anlamda belirleyici değildir. Muhalefet güçleri arasındaki yeralımlarını yerli yerine oturtarak, ideolojik ve politik mücadeleden taviz vermeden "geçici yol arkadaşlıkları" geliştirmek mümkündür. TKP, bu tespiti, böyle bir hareketin içinde yer alarak değil, - çünkü, böyle bir hareketin içinde yer almak politikamıza terstir -, bu yaklaşımı, irademiz dışında oluşmuş, küçük burjuva demokrat güçlerin oluşturduğu bir harekete karşı tavır olarak belirler. Mücadelenin belirli evrelerinde "eylem ve güç birliği" temelinde değerlendirir.

Bu yaklaşımı ortaya koyduktan sonra, "Birleşik Haziran Hareketi" 'nin oluşum sürecine kısaca özetleyerek bir göz atalım;

"Birleşik Haziran Hareketi" olarak adını tespit eden topluluk, bu çalışmaya ÖDP, EHP ve HE'nin çağırısı ile "Birleşik Muhalefet Hareketi" adı altında Mayıs ayında hazırlıklar ile başladı. Haziran ayında HDP 2.Olağanüstü kongresinden bir gün önce, 21 Haziran 2014'de, İstanbul Ataşehir'de yaptığı toplantı ile hazırlık çalışmalarının başladığı kamuoyuna duyuruldu. Sözcü ÖDP Genel Başkanı Alper Taş idi.

Temmuz ve Ağustos ayları hareketsiz geçti, Ağustos sonu Eylül ayı boyunca Ankara ve İstanbul'da yeni toplantılar gerçekleşti. Bu süreçte SİP "TKP" bölünme geçirdi. CB seçimleri gerçekleşti. CB seçimleri sürecinde yaşanan ayırım bu cephe bileşenlerine de yansdı. Genelde, HDP adayı S.Demirtaş'ı desteklemeyen ve CB seçimlerini boykot edenler ile CHP adayına destek verenler bu bileşimin temelini oluşturdu. Tek istisna ÖDP Eş Genel Başkanları Alper Taş ve Bilge Çetinkaya'nın durumları idi. Bilindiği gibi ÖDP seçimlerde tavırları konusunda 2 günlük MYK toplantısı yaptı, uzun tartışmalardan "boykot" kararı çıktı, ancak 2 gün sonra Alper

Taş "oyumu Selahattin Demirtaş'a vereceğim" açıklamasını yaptı, ondan 3 gün sonra da Bilge Çetinkaya, 3 sayfalık bir yazılı açıklama ile neden Selahattin Demirtaş'ı desteklediğini açıkladı. Buna Oğuzhan Müftüoğlu, Birgün gazetesinde 2 sayfalık bir röportajla yanıt verdi.

Ankarada Eylül ayında ODTÜ Vişnelik Tesislerinde yapılan ve artık bileşeni belirleyen toplantıya bölünen SİP'in iki kanadı KP ve HTKP ile seçimlerde S.Demirtaşın CB adaylığını "empyralizmin bir projesi olarak değerlendiren", "TKP"1920 de katıldı. Ergenekon'da yargılanan ulusalcı KP üyesi ve nasyonalist Yurt gazetesi Genel Yayın Yönetmeni eski "TBKP" üyesi Merdan Yanardağ, İP Genel Başkan'ı Doğu Perinçek'in eşi Şule Perinçek, Aydınlık gazetesi genel yayın yönetmeni Deniz Yıldırım, CHP sayıtları Hüseyin Aygün, İlhan Cihaner da katılımcılar arasında idi. İP adına Şule Perinçek ve "TKP"1920 adına İsmail Kaplan, toplantılara katıldıkları halde, çağırıcı olarak kendi isimlerini yazdırmazken, İP adına Deniz Yıldırım, "TKP" 1920 adına ise Murat Nergiz çağırıcılar olarak imza attılar. Abdurrahman Atalay gibi, TİP ve hatta kendi likidasyonlarına bile sahip çıkamayıp "komünizm" adını Türkiye siyasi tablosundan silmek için "TBKP" 'nin likidasyonunda ön safta rol almış aktörler bu kervanda "onurlu" yerlerini aldılar. İşçi sınıfının sendikal önderleri iddiasında olan, CHP kuyrukçusu DİSK Başkanlık Kurulunda nesnel olarak sınıf ve kitle sendikacılığı pozisyonlarını savunma olanaklarına sahip olan eski İGD üyeleri, Birleşik Metal-İş Genel Bşk Adnan Serdaroğlu, Sosyal-İş Bşk Metin Ebetürk ve Zafer Aydın gibi sendikacılar da, proletarya enternasyonalizmi ve işçi sınıfının politik iktidarı hedeflerini ellerinin tersi ile bir kenara iterek çağırıcılar arasında yer aldılar. Halbuki bu arkadaşlar bulundukları görevler itibarı ile Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi ile Kürt Özgürlük Hareketinin ortak mücadelesinin örülmesinde çok daha onurlu görevler üstlenme koşullarına sahiptirler.

Topluluğun "Birleşik Haziran Hareketi" olarak adlandırılması da ÖDP'nin "Birleşik Muhalefet Hareketi" ile SİP/"TKP" nin "Sol Cephe"sinin bu yeni toplulukta birleşmesi olarak açıklandı. "Sol Cephe" varlığı olmayan, "Birleşik Muhalefet Hareketi"

ise ilgi görmediği için duraksamış birer oluşumdu. Halkevlerinin, siyasi içerik nedenleri ile değil, çağırıcılar arasında HE Genel Bşk yardımcısını "polis" olarak itham eden birinin varolmasını gerekçe göstererek çekilmesi de bu süreçte oldu.

Eylül'de ilk yayınladıkları çağrı ile 19 Ekim'de resmileşen çağrı arasında tek fark anti-kapitalist kavramının eklenmesi oldu. Değilse metin incelendiğinde CHP çerçevesinde bir metin olduğu anlaşılacaktır. "Eşitlikçi, özgürlükçü, demokratik, laik... vs...vs...." Sonuçta, bu "Hareketin" oluşumu CHP sayesinde oldu. Değilse gerçekleşmesi mümkün değildi. Haziran ayında ilk yapılan toplantılardan sonra süreç durmuştu. CB seçimleri sürecinde CHP ile girilen bir süreç bu sonucu doğurdu.

Bunlar, çağırılarında da dile getirdikleri gibi, "...piyasacı ve yağmacı..." bir kapitalizme karşı, "... halkçı, kamucu bir ekonomiye", yani kapitalizme karşı değiller. Sanki piyasacı ve yağmacı olmayan bir kapitalizm mevcut. Sanki, "kamucu" kapitalizm, yağmacı, sömürücü, baskıcı bir kapitalizm değil. Sanki, "kamucu" kapitalizmde artı-değer sömürüsü yok. İnsanın aklına, "komikliğe bak, hokkabazlığın da bu kadar olur" demekten başka bir şey gelmiyor.

İstemler incelendiğinde, Sınıf savaşı, sosyalizm hedefi, Kürt ulusal sorununun çözümü konusunda devrimci istemlerin yeralmadığı, kapitalizmini savunan, siyasi olarak burjuva demokrasisi sınırları içine hapsolan nitelik taşıdığı görülecektir. Konunun daha net anlaşılması için, yayınladıkları çağırısı olduğu gibi alıntı olarak sunuyoruz;

"30 Ağustos'ta toplanarak 'Gericiliği ve Faşizmi Yeneceğiz' iddiasıyla ortak bir irade oluşturan güçler 19 Ekim Pazar günü ODTÜ Vişnelik'te toplandı.

Toplantıda ortak yürüyüşün adı Birleşik Haziran Hareketi olarak belirlendi.

Birleşik Haziran Hareketi, tüm illerde Forum'lar örgütleyerek yürüyüşü büyütme ve Ankara'da büyük bir buluşma gerçekleştirme kararı olarak yola çıktı.

Birleşik Haziran Hareketi Üzerine...(6. sayfadan devam)

BİRLEŞİK HAZİRAN HAREKETİ

Eşitlikçi, özgürlükçü, demokratik, kamucu, dayanışmacı, laik, bağımsız, toplumcu bir cumhuriyet ve ülke için;

gericiliğe, faşizme, emperyalizme, piyasacı yağma düzenine ve bunları temsil eden AKP rejimine karşı birlikte yola çıkıyoruz.

Ülkemiz emperyalizmin bölge politikalarıyla uyum içinde, mezhepçi faşist bir diktatörlüğe sürükleniyor. AKP iktidarı baskı ve hileyle, sokak çeteleri kurup, devlet şiddetini sonuna kadar kullanarak bu yolda ilerliyor.

Bu gidişata dur demek, yarınımızı AKP'nin pençesinden kurtarmak için bir araya geliyoruz.

Ülkemizin bugününe ve geleceğine sahip çıkmanın direnmekten ve halkın birleşik örgütlü mücadelesinden geçtiğini biliyoruz. 2013 Haziran'ındaki büyük direnişin içinde şimdi de birleşik bir mücadeleyi birlikte yaratıp, Haziran barikatlarını ileri taşıyacağız.

Bu toprakların ortaya çıkarttığı ilerici ve devrimci birikimi sahiplenerek özgür bir geleceği bu birikimle Gezi-Haziran direnişini buluşturarak kurabileceğimize inanıyoruz.

ÇAĞRIMIZDIR

Birleşik Haziran Hareketi, anti-kapitalist, anti-emperyalist, anti-faşist ve gericiliğe karşı aşağıdaki ilke ve amaçlar doğrultusunda harekete geçecek bir halk örgütlenmesinin çağrıcısıdır.

- Ülkemizin faşist ve dinci/mezhepçi zorbalığa sürüklenmesine dur diyoruz.

- Emekçilerin insanlık dışı çalışma koşullarına mahkum edilmesine, taşeronlaşmaya ve güvencesizliğe karşı, insanca bir yaşamı savunuyor, iş cinayet ve katliamlarının önlenmesi için mücadele ediyoruz.

- Piyasacı talan ekonomisine karşı çıkıyor, özelleştirme yağmasına karşı halkçı-kamucu bir ekonomiyi savunuyoruz.

- Dinin siyasal ve toplumsal yaşamı belirlemesine karşı laik ve özgür bir yaşam için bir araya

geliyoruz.

- Bölgemizdeki emperyalist boyunduruğa karşı direnen halkların yanında yer alıyor, ülkemizin Ortadoğu'da savaşa sürüklenmesine karşı barışı savunuyor, bağımsız bir ülke ve kardeşce bir bölge istiyoruz.

- Kürt sorununun çözümünde özgürlük temelinde kardeşlik ve birlikte yaşama iradesine dayalı, adil, onurlu bir barışı ve eşit yurttaşlığı esas alan bir çözüm için güçlerimizi birleştiriyoruz.

- Her tür cinsel ayrımcılığa, şiddete ve baskıya karşı duruyor, kadın cinayetlerine son vermek için harekete geçiyoruz.

- Doğanın tahribine, kentlerimizin ve yaşam alanlarımızın kar amacıyla yağmalanmasına karşı mücadeleyi her alana yayıyoruz.

- Halkın söz ve karar sahibi olacağı Meclisleri her alanda kurup, geliştireceğiz.

Bu amaçlar doğrultusunda sokak ve mahallelerde, işyerlerinde ve okullarda, köylerde ve kentlerde biraraya gelelim. Her yerellikte bir Meclis oluşturalım. Forumlarla kararlarımızı hep birlikte alalım.

- Meclisler yukarıdaki amaçları paylaşan herkese açıktır.

- Yerel Meclisler kendi alanlarında yukarıdaki ilkeler çerçevesinde halkın mücadele aracı ve karar organıdır.

- Yerel Meclisler kendi koordinasyon kurullarını, sözcülerini ve Türkiye Meclisi delegelerini belirler.

- Türkiye Meclisi her yerel meclisten tüm cinsel yönelimlerin temsiliyeti ile toplanır ve Birleşik Haziran Hareketi'nin ortaklaştırıcı iradesini temsil eder, genel politik doğrultusunu belirler, ülke çapındaki siyasal görevleri, hareketin merkezi temsiliyetini ve koordinasyonunu sağlamak üzere organlar yaratır.

- Yerel Meclislerde ve Türkiye Meclisinde seçilen kurulların üyeleri, sözcüler ve delegeler kendilerini seçenler tarafından her an geri çağrılabilir.

- Birleşik Haziran Hareketi'nin tüm işleyişinde ikna olmaya açık tarafların

tartışma ve birlikte üretmeleri yöntemi esastır.

Şimdi bu anlayışla biraraya geliyor, Haziran'da TOMA'ların önündeki direnişimizi, barikatların ardında büyüttüğümüz yeni yaşam filizlerini, umutlarımızı ve hayallerimizi birlikte çoğaltmak için yola çıkıyoruz.

HAYDİ O ZAMAN!

Evimizi, ocağımızı, ekmeğimizi, doğamızı, aşımızı birlikte savunalım. Sokaklarımızı, okullarımızı, derelerimizi, özgürlüğümüzü geri alalım. Bu köhnemiş düzeni zalimlerin başına yıkalım. Eşitlikçi, özgürlükçü, bağımsızlıkçı, laik, kamucu, dayanışmacı yeni bir toplumsal düzenin kurucu iradesini birleşik direnişimizle inşa edelim.

Sokaklarda, Meclislerde, Forumlarda buluşalım."

Sonuç:

1) Bu "Hareket" CHP kuyrukçuluğu temelinde, 2015 parlamento genel seçimlerinde "mecliste 'sosyalist' adaylar" da olsun mantığı ile oluşturulmuş bir harekettir.

2) Burjuva Demokrasisi sınırları çerçevesinde kalan bir "Harekettir". Burjuva demokrat istemleri kapsamaktadır.

3) İşçi sınıfı üzerindeki sömürünün ortadan kaldırılması için Sosyalizm hedefi, Kürt ulusal sorununun çözümü için "ulusların, ayrılma hakkı dahil kendi kaderlerini tayin hakkı", çağırının içerik olarak yakınından geçmemektedir.

4) Burjuvazinin, egemen sınıfların, işbirlikçi oligarşinin iktidarını hedef alan bir yönelim yerine, basit bir AKP karşıtlığı, içeriği ve niteliği belirlemiştiir.

5) Bu "Hareket" içinde aktif "çağırıcı" olarak yer alarak, adını KP, HTKP ve "TKP" 1920 olarak belirleyen kümelenmelerin Marksist-Leninist ilkelerden uzak, burjuva demokrat, ulusalcı, milliyetçi, Kemalist, reformcu çizgisi gün yüzüne çıkmıştır. Programlarına "sosyalist devrim" yazmanın onlar için hiç bir şey ifade etmemesinin gerçeği deşifre olmuştur.

6) "Birleşik Haziran Hareketi-BHH" iddia ettikleri "devrimci ve demokrat" ilkelere bağlılıklarını kanıtlamak istiyorlar ise, AKP rejimine karşı muhalefet cephesinde samimi olarak yer almak istiyor ise, "Halkların Demokratik

Birleşik...(7. sayfadan devam)

Kongresi-HDK" ile eylem ve güç birliği sürecine girmektedir. Bunu yaparlarsa, biz BHH ile HDK içinde yer almayan güçleri dolaylı olarak biraraya getirip HDK ile eylem ve güç birliğine yönelttiği için selamlarız. ÖDP içindeki Alper Taş ve Bilge Çetinkaya'nın temsil ettikleri, milliyetçi olmayan diri devrimci kesimlerin ve EHP'nin, bileşeni oldukları BHH içinde böyle bir misyonları olması gerektiğine inanıyoruz.

7) Partimize, komünistlere, mücadelenin her alanında düşen görev, ideolojik mücadele ve eleştiriyi bir an bile elden bırakmadan BHH güçlerini HDK güçleri ile işbirliğine çağırmaktır. BHH'nin bundan uzak durduğu alanlarda ise BHH'nin -o koşullarda- gerçek yüzünü yığınlarımıza anlatmaktır.

8) BHH içinde yer alan, KP, HTKP ve "TKP"1920 gibi kümelenmelerin tabanında, bu gruplaşmaları TKP sanarak bulunan iyiniyetli, devrimci, komünizm sempatisini arkadaşlara, gerçeği göstermek her TKP kadrosunun görevidir. Çağrı metnindeki istemlerin geriliği ile bu kümelenmelerin şeflerinin sarfettikleri keskin sözler arasındaki çelişki ortaya konmalıdır. Marksizm-Leninizm ile bu kümelenmelerin mesafesi tabanlarında deşifre edilmelidir. Partimizin politikası, yayın organlarımız eliyle bu arkadaşlara ulaştırılmalı, onlarla yüzyüze tartışıp konuşarak aydınlanmaları sağlanmalıdır.

9) Sonuç olarak; ikili ama diyalektik olarak bütünsel bir bakış açımız ve görevimiz mevcut: a) Biz, TKP olarak, BHH hareketine genel bir muhalif hareket olarak ayrılmış yaklaşım onları iktidar mücadelesinde bir politik bağlaşıklık olarak ortak mücadeleye teşvik etmeliyiz,

b) ama aynı zamanda BHH içinde yer alan ve kendisini "devrimci", "sosyalist", "komünist" olarak adlandıran arkadaşlarımızı kazanmak için, bu nitelenmeleri kullanan ama özünde küçük burjuva demokratik akımlar olan kümelenmeler ile ideolojik mücadelemizi yükseltmeliyiz.

Yoldaşlarımızı Savaşımızda Yaşatıyoruz!

(...) Düşmesin bizimle yola:
evinde ağlayanların
göz yaşlarını
ağır bir

zincir
gibi taşıyanlar!

Bıraksın peşimizi
kendi yüreğinin kabuğunda yaşayanlar!
İşte:

şu güneşten
düşen
ateşte

milyonlarla kırmızı yürek yanıyor!

Sen de çıkar
göğsünün kafesinden yüreğini;
şu güneşten

düşen
ateşe fırlat;

yüreğini yüreklerimizin yanına at!

Akın var

güneşe akın!

Güneşi zapt edeceğiz
güneşin zaptı yakın!

Biz topraktan, ateşten, sudan, demirden doğduk.
Güneşi emziriyor çocuklarımıza karımız,
toprak kokuyor bakır sakallarımızı!
Neşemiz sıcak!

kan kadar sıcak,
delikanlıların rüyalarında yanan

o «an»
kadar sıcak!

Merdivenlerimizin çengelini yıldızlara asarak,
ölülerimizin başlarına basarak

yükseliyoruz
güneşe doğru!

Ölenler

dövüşerek öldüler;
güneşe gömüldüler.

Vaktimiz yok onların matemini tutmaya!

Akın var

güneşe akın!

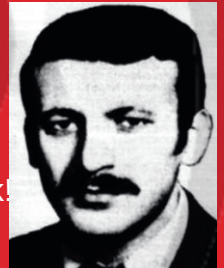
Güneşi zapt edeceğiz
güneşin zaptı yakın! (...)

18 Kasım 1983
TKP MK Genel Sekreteri
MARAT Yoldaş
(İsmail Bilen)

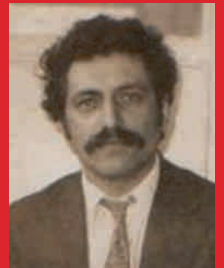
18 Kasım 1974
TKP MK Genel Sekreteri
YAKUP DEMİR Yoldaş
(Zeki Başım)

16 Kasım 1982
TKP MK Üyesi
DENİZ Yoldaş
(Mustafa Hayrullahoğlu)

21 Kasım 1978
TKP ve İGD üyesi, POLİTİKA
ve SAVAŞ YOLU Yazı İşleri
Müdürü
ALİ İHSAN ÖZGÜR Yoldaş

16 Kasım 1979
TKP üyesi, TÖB-DER Genel
Başkanı, BARIŞ DERNEĞİ YK
üyesi ORHAN TOK Yoldaş
(Talip Öztürk)